

de docenten geniet dus eenige vrijheid. Bij de Theologie is zulke vrijheid natuurlijk het kleinste, daar men hier gebonden is aan de drie Formulieren. En bij de Litterarische en Juridische Faculteit zal, door den aard van die wetenschappen, de docent ook persoonlijk in bijna alle opzichten goed Gereformeerd moeten zijn. Maar het zou bijvoorbeeld denkbaar zijn, dat voor een op te richten Medische Faculteit een bekwaam chirurg te vinden ware, die van de Gereformeerde beginselen b.v. inzake het kerkrecht afwijkende meeningen had. Natuurlijk zou zulk een chirurg hoogleraar aan de V.U. kunnen zijn, mits zijn medisch onderwijs niet in strijd kwam met de Gereformeerde beginselen". De conclusie van prof. Rutgers was, dat de wijziging van artikel 2 niet is aan te bevelen. Hiermee was echter het laatste woord over de juiste interpretatie van dit artikel niet gesproken. Op de jaarvergadering, gehouden in 1928, getuigde prof. dr. J. Ridderbos, „dat de leidende organen van de Vereniging voor Hooger Onderwijs op Gereformeerden grondslag niet van zins zijn eenige afwijking te gedoogen van de geest, die de stichters der V.U. bezielde". Dit naar aanleiding van de kwestie-Geelkerken en het uitvoerig rapport van de commissie-Van Dijk, inzake de interpretatie van artikel 2 der statuten, waarmee ook de senaat als zodanig zich akkoord had verklaard en dat men kan vinden in het Jaarboek 1928 van de Vrije Universiteit. In haar conclusies stelde de commissie Van Dijk o.a. dat leerstellige uitspraken van belijdende gereformeerde kerken weliswaar van grote betekenis zijn voor de beantwoording van de vraag, wat de in artikel 2 genoemde gereformeerde beginselen inhouden, maar dat ze als zo-

danig in de kring der V.U. uiteraard geen bindend gezag bezitten.

Verder was de commissie van oordeel, dat tot de gereformeerde beginselen, in artikel 2 genoemd als grondslag van alle onderwijs dat gegeven wordt, behoort het Goddelijke gezag der Heilige Schrift, gelijk dat wordt beleden in de drie Formulieren van Enigheid. Dit sluit volgens de commissie, waarvan o.a. ook prof. dr. K. Dijk, prof. mr. A. Anema, prof. dr. F. W. Grosheide, mr. H. J. Hellema en Jan Schouten deel uitmaakten, in dat al 'wat de Heilige Schrift ons leert onvoorwaardelijk wordt aanvaard, en sluit uit een willekeurig handelen met de Heilige Schrift of met haar uitspraken, en derhalve ook het in twijfel trekken van de letterlijke zin van bestanddelen van het heilig geschiedverhaal zonder het aanvoeren van deugdelijke, met het Schriftgezag bestaande gronden.

Zoals in onze tijd het woord „oecumenisch" niet van de lucht is, zo was het vroeger bij de gereformeerden enigszins met het woord „princiepelijk". Regelmatig werd de jeugd op haar meetings opgewekt tot trouw aan „de gereformeerde beginselen". Velen hebben getracht dat „gereformeerde beginsel" in hun geschriften nader te definiëren. Maar, zoals gezegd, de senaat van de V.U. heeft er zich nooit aan gewaagd.

Nu de commissie-Kruyswijk zich bezighoudt met artikel 2 der statuten, zal het goed zijn dat allen die meelevens en wie het wel en wee van de Vrije Universiteit, ook met betrekking tot haar grondslag en haar doel, ter harte gaat, hun gedachten over deze aangelegenheid laten gaan. Tot zover uit het artikel van de heer Smid.

afscheid in Zeeland

De verenigingsorganisatie zal het in 1966 buiten twee voortreffelijke medewerkers uit de provincie Zeeland moeten stellen. Ds. J. E. Booy te Yerseke, lid van het provinciaal comité Zeeland en bestuurslid van de ring Goes heeft wegens ernstige ziekte verschillende activiteiten,

waaronder ook die voor de Vrije Universiteit, moeten staken. Wij verliezen in ds. Booy een medewerker van grote allure. Er is weleens geklaagd over een niet goed functioneren van de ringorganisatie, maar in de ring Goes liep alles buitengewoon vlot.